

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 1. Ianvarii, Et Anni. In Circumcisione Domini. De nomine Iesu, & de
pura intentione renovanda. De pretio Nominis Jesu, tantò plus
circumciditur & nobis deperit; quantò minùs perfectè nos ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

 DIE I. IANVARIET ANNI.
 IN CIRCUMCISIONE
 DOMINI.

DE NOMINE IESV, ET DE PVRA
INTENTIONE RENOVANDA.

*Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur
 puer, vocatum est nomen eius Iesus, quod
 vocatum est ab Angelo priusquam in
 utero conciperetur. Luc. 2.*

*Omne quodcumque facitis in verbo, aut in opere, omnia
 in nomine Domini nostri Iesu Christi
 Coloss. 3.*

VERITAS PRACTICA.

De pretio Nominis IESU, tantò plus circumciditur & nobis deperit, quantò minùs perfecte nos circumcidimus.

RATIO EST, Quia de pretio sacri nominis tantò plus deperit, quantò minùs applicatur.

Sed tantò minùs nobis applicatur, quantò minùs perfecte nos circumcidimus.

Ergo hinc etiam de pretio nominis Iesu, tantò plus circumciditur & nobis deperit.

Quod cum sit valde deplorandum, idcirco circumcidendis pravis affectibus, & purificanda in omnibus intentioni, vacandum est diligentius, ut omnia nostra in NOMINE DOMINI NOSTRI IESU, fiant.

I. PUNCTUM.

RIA occurrunt hodie quæ simul considerata nos eductent facilius quò potissimum spectare debemus. Primum est CIRCUMCISIO DOMINI, quam ut cæteri infantes octavo à Nativitate die subire voluit, in exemplum obedientiæ & humilitatis. O quale exemplum! Non solum formam hominis ut in Nativitate, sed formam habet peccatoris. Caput pro membris accipit curationem, quæ non est necessaria capiti, nisi ad sanitatem corporis.

Hæc fuit S. Bernardus.

Secundum est, IMPOSITIO NOMINIS IESU. Quod unum continet alia

Dei

Serm. 7.
in Circumc.

Domini.

I. Cant.

Ps. 110.

Is. 62.

Phil. 2.

Act. 4.

Hebr. 12.

Coloss. 3.

Serm. 15.

in Cant.

De nomina, significatione, dignitate & pretio. Nempè, ut ait idem S. Bernardus. *Ipsum est de quo sponsa in Cantico amoris, oleum, inquit, effusum, Nomen tuum.* Hoc enim in aliis divinis nominibus exprimitur & quodammodo effunditur. Hoc est *magnum, excelsum, sanctum & terribile nomen eius.* Hoc est *nomen novum quod os Domini nominavit; Hoc est nomen super omne nomen, in quo omne genu flectatur, celestium, terrestrium, & infernorum.* Hoc est *nomen & non aliud sub caelo datum hominibus, in quo nos oporteat salvos fieri.* Hæc tecum recole, cum metu & reverentia, ut ait Appollolus.

Tertium denique est, **NOVI ANNI RECURRENTIS INITIUM** quo nos nosse a se omnia Ch. isto, vel per ipsum Deo, qui est **PRINCIPIUM** a quo, Et **FINIS** ad quem conditi sumus, esse debeamus, & putam ei servandi & placendi in omnibus, intentionem renovemus. Atque hoc est potissimum quod spectemus hodie, & ad quod exequendum duo alia referuntur. Nam Circumcissione admonemur, omnia illa amputanda esse, & velut circumcidenda quæ huic puræ obligationi & intentioni possent obesse. Per nomen verò **JESU** subministratur modus & formula tam facilis, atque efficax purificandæ deinceps intentionis, ut quoties dicas, sicut monet Apostolus, **IN NOMINE DOMINI**, totum dicas quod ad puritatem intentionis sufficiat. Hæc est enim vis & virtus, hoc pretium & valor huius sancti Nominis, ut si operibus nostris præfigatur & infundatur, significationis suæ vim & virtutem impertiat, id est, salutem & sanctitatem conferat. Unde sanctus Bernardus, de hoc salutifero agens Nomine; *Semper tibi in sinu sis, semper in manu, quo tui omnes in IESUM & sensus dirigantur & actus: pone me, inquit, signaculum in corde tuo, signaculum in brachio tuo; habes in nomine Iesu unde actus tuos vel prævios corrigas, vel minus perfectos adimpleas. Itemque unde tuos sensus aut servos ne corrumpantur, aut si corrumpantur, sanes.*

Rectè hoc postremum de sanandis corruptis sensibus & affectibus addit sanctus Bernardus, nam nisi sani essent affectus, sancti non essent actus, quantumcumque illis sanctum **JESU** nomen infunderetur: quam-

obrem Circumcissio simul & Nomen jungatur necesse est; nec Circumcissio valet sine Nomine, neque Nomen sine illa Circumcissione spirituali, quæ nostri corrigantur affectus. Hoc quidem difficilius, sed tamen ita necessarium est, *Ut de pretio Nominis IESU tantò plus circumcidiatur, & pereat, quanto minus perfectè, pravos illos affectus circumciderimus.* Atque idcirco hæc Veritas consideranda proponitur, ut graviore proposito malo, quod est in illa iactura Nominis tam pretiosi, levior appareat quavis difficultas opposita, & facilius acceptetur.

Agè ergo expende quid sit, de pretio nominis **JESU** aliquid circumcidi & deperire: Nempè non applicari nobis. Quidquid enim Christus Salvator nobis sit meritis, nisi nobis applicetur per media ordinata, nihil prodest ad salutem. *Ecce ego Paulus, dico vobis, quoniam si circumcidamini, Christus vobis nihil proderit. Evacuati estis à Christo; à gratia excidistis.* Oportebat scilicet veterem legem in novam verti: oportebat legem Circumcisionem in spiritualem mutari: oportebat, Judaismum in Christianismum transferri, quod qui nollet facere, nollet Christum sibi applicare, nec providè sibi prodesse. *Quicumque in Christo baptizati estis, Christum induistis,* ait idem eisdem, id est Christum vobis in Baptismo applicastis, sicut applicatur indumentum. Et quia variæ sunt applicationes meritorum Christi, idcirco idem Apostolus etiam baptizatis dicebat, *Induimini Dominum Iesum Christum, & carnis curam ne feceritis in desideriis.* Quasi diceret, qui carnis curam facit in desideriis, non sibi Christum induit, non sibi applicat, quo ille deest modo; unde & cuidam Dominus, *Suadeo tibi emere à me aurum ignitum, probatum, ut locuples fias, & vestimentis albis induaris, & non appareat confusio nuditatis tuæ.* Tepido loquitur, id est tibi. Tepiditatis autem hæc est nuditas, & hæc confusio nuditatis, ut malis esse nudus, quam Christo indutus & ornatus.

II. PUNCTUM.

SED tantò minus nobis applicatur valor & pretium sacri Nominis Iesu, quanto minus nos perfectè circumciderimus.

Un-

Univerſim vera eſt propoſitio de omni genere applicationis meritorum Chriſti, cui tantum obſeſſe poteſt Cor incircumciſum, quantum opponetur illi merito, ſeu certæ Gratia: quæ erat communicanda. Verum hic duntaxat agitur de applicatione S. Nominis ad opera noſtra, ut ſic per puram Intentionem ad Deum dirigatur ſenſusq; propoſitionis eſt, quod prout intus, bene vel male ordinatos affectus habuerimus, quod eſt eſſe circumciſum, vel incircumciſum; plus aut minus valebit pronunciatum Nomen ad formandam noſtram Intentionem, ſeu ad dirigendos in Deum actus noſtros. Debet enim concordare animus oī noſtro, & dum ore profitemur nihil nos velle in opere, niſi quod ſignificatur Nomen Jeſu, nihil habere debemus repugnans huic ſignificationi & valori: aut certe ſi quid eſt quod repugnet, impeditur applicatio & valor talis Nominis, atque ore tantum dicitis, corde verò contradicitis. Imo eſſi corde ipſum diceretis, & toto affectu pronuncietis, te velle in nomine Jeſu operari quod agis, ſi tamen hoc agis propter honorem tuum, propter ſolam tuam commoditatem, delectationem, & lucrum, nihil agis, nihil dicitis; quia repugnat te operari in nomine Jeſu, & propter vanitatem, aut voluptatem tuam: unde quantum volueris unum ex his repugnantibus, tantum oportet te nolle aliud. Quantum volueris placere Deo, tantum oportet te nolle placere tibi, vel mundo. Et quia naturaliter tibi & mundo magis placere appetis quam Deo; niſi circumcidas & reprimas hos appetitus, non placebis Deo, ſicque nihil proderit pronunciatum Nominis Jeſu quā prætenſis illi velle placere: nam per oppoſitum affectum illa deſtruitur & exhauritur; aut certe tantò minus proderit, tantòque minus applicatur ejus valor & pretium, quāntò magis de oppoſito reſtat affectu, ſeu quāntò minus perfecte atque integrè teipſum circumcideris. *Qua eſt enim participatio iuſtitia cum Iniquitate? aut qua ſocietas Luci ad tenebras? Qua autem conventio Chriſti ad Belial?* Reſponde Apoſtolo id querenti, aut agnoſce nihil tibi eſſe quod reſpondeas.

III. PUNCTUM.

STAT ergo Veritas, *Quod de pretio Nominis Jeſu tantò plus circumcideris, & nobis deputis, quāntò minus partem nos circumcidimus;*

Quia quantum non applicatur, tantum deperit; non applicatur autem niſi circumciantur contrarii Cordis affectus; aut niſi prout circumciantur, & conformantur ſignificationi Nominis, cum ex Corde tanquam ex Radice procedat Intentio & qualitas operis, quidquid ore proferatur. Hinc Chriſtus Dominus; *Aut Matth. 12. facite arborem bonam, & fructum ejus bonum; ibid. 7. aut facite arborem malam, & fructum ejus malum. Numquid colligunt de ſpinis uvas, aut de tribulū ficus? Sic omnis arbor bona bonos fructus facit; mala autē arbor, malos fructus facit. Id eſt, qualis intus in animo fueris, tales erunt actus tui; ſi purus ſis & vacuus pravīs affectibus, pura & bona erunt opera facta in Nomine Domini; Sin contra ſi depravatus fuerit affectus, tūm prava inde erunt opera. Unde apud Apoſtolus *Cognovit Dominus qui ſunt ejus; & diſcedas ab iniquitate omnis qui nomen Domini. Et Propheta Jeremias: Quid eſt quod dilectus meus in domo mea fecit ſcelera multa? Numquid carnes ſancti auferent à te malitias tuas, in quibus gloriata es. Quasi diceret animæ peccatrici, numquid putas auferendas tuas malitias per ſola ſacrificia, niſi tu ipſa collabores in illis tuis malitiis auferendis? Vel ſic, putasne per oblata mihi ſacrificia, te mihi placitum in cæteris operibus tuis, niſi per gratiam quam tibi offero, coneris auferre malitias quibus tu mihi diſplices? Quod & Aggæus Propheta proſequitur pluribus, patebitque etiam apertius ex dicendis ſequenti triduo, unde illud validè confirmatur, quod niſi naturales motus quibus teipſum inordinate quaeris in omnibus, circumcidas & amputes, non applices tibi vim & valorem Divini Nominis; atque ex conſequenti tantum tibi deperiat quantum recepſiſſes, ſi illud applicaſſes, & oppoſitos reſpreſiſſes affectus.**

Quale autem illud, *Sic tibi deperire pretium & valorem tanti Nominis!* ſic tibi deperire meritum Chriſti, tot ſudoribus partum, tot votis exoptandum! *Qua utilis in ſanguine meo? In Nomine meo? In vita & in morte mea, Dum deſcendo in corruptionem?* Id eſt, dum applico corruptis & depravatis affectibus?

Deplora tu Ipſe talem jacturam; atque ue diligenter in futurum proſpicias, audi Prophe-
tam: *Novate vobis novale, & nolite ſerere ſuper ſpinas. Circumcidimini Domino, & auferite praputia cordium veſtrorum. Nihil hodie gratius offeres Chriſto, quā præciſum ex corde tuo*
ali-

Ephes. 3.
2. Thess. 1.

aliquid, quod ibi hærebat tenacius. Nec ul-
lum motivum aptius huius præcisionis & ob-
lationis faciendæ, quam quod hæc modò pro-
ponitur, ne videlicet aliquid detrahatur & pe-
reat de Christi merito & beneplacito. *Ut im-
pleamus in omnem plenitudinem Dei. Ut dige-*

*mur vos vocatione sua Deus noster & impleat om-
nem voluntatem Bonitatis. Et opus fidei in vir-
tute, ut clarificetur Nomen D. N. JESU Chri-
sti in vobis: & vestis illo, secundum Gratiam
Dei nostri & Domini JESU Christi.*

E O D E M D I E.

EX VERBIS SUPRA RELATIS, A P O S T O L I:

VERITAS PRACTICA.

Discedat ab iniquitate omnis, qui nominat
nomen Domini, 2. Tim. 2.

RATIO EST, Quia Nomen Domini Jesu, or-
dinariè tantum nominatur, vel ad Laudem
& honorem ipsius Nominis; vel ad Invocatio-
nem: vel ad intentionem operis cuiuscumque
nostri, sic formandam.

Sed quodcumque horum trium consideratur, sive
Invocatio, sive intentio: non potest propere
riviè & fructuose nominari Nomen Domini, ab
eo qui fuerit in iniquitate.

Ergo discedat necesse est ab iniquitate omnis qui
nominat nomen Domini, aut ne illud assumat;
aut in vanum assumet; quod nefas est.

PRIMA propositio tantum est applican-
da in suis terminis.

SECUNDA sic aperte declaratur per
singulas partes. Prima est de laude No-
minis, cuius præcipua commendatio est quod
Salvatorem significet? non qualemcumque,
sed à peccatis, ab iniquitate, & malitia. Singu-
laris certè & eximia commendatio: sed si fiat
ab iniquo, si fiat ab homine existente in pec-
cato, & non discedente ab iniquitate sua, nul-
la profusus erit, aut nisi ridicula talis commen-
datio. Commendabit enim verbo quod ipse fa-
cto reprobat, dicet valdè laudandum Iesum
quod purget à peccato: & negabit id esse lau-
dandum, cum suo ipse purgari nolit.

Prov. 25.

*Aufer impietatem de vultu regis, dicebat
Sapiens, si regem scilicet laudas, quod vultu
suo indicet, quanto in odio habeat impieta-
tem, aut iniquitatem in qua auferenda, regem*

dicis esse laudandum? Sic aperte Psaltes re-
gius: Peccatori dixit Deus, quare tu enarras
iustitias meas, & assumis nomen meum per os
tuum. Denique non est speciosa laus in ore pecca-
toris.

Pf. 65.

Eccl. 15.

Sic de Invocatione auxiliij, quod aliud se-
quitur in propositione probandum, Rectè qui-
dem per hoc sanctum Nomen, quacumque in
necessitate, divinam implores opem, cum
non sit aliud nomen sub caelo datum hominibus,
in quo oporteat nos salvos fieri: sed nonne scis,

Ab. 40

Deum opem suam retrahere ab iniquis? An ig-
noras quod probè scivit ille Ammonites, qui
sic de Deo quem Judæi colebant, magnificè
loquebatur? Deus illorum odit iniquitatem,
perquire si est aliqua iniquitas eorum in conspe-
ctu Dei eorum; ascendamus ad illos, quoniam
tradens tradet illos Deus eorum tibi, & subju-
gati erunt sub iugo potentia tua. Si verò non est
offensio populi huius, coram Deo suo, non poterimus
resistere illis, quoniam Deus eorum defen-
det illos.

Judith. 9.

Quod maximè patuit in electo illo viro Jo-
suè qui sacri JESU nominis figuram suo ipse
nomine præferbat. Cum enim aliquando
præter morem vidisset Israëlè terga verten-
tem suis hostibus, quos semper ipso duce de-
bellarant, *Mi Deus;* inquit, *quid dicam? Et
quid facies magno Nomini tuo? Tum vero Do-
minus, Surge, cur jaces pronus in terra? pecca-
vit Israël, Quasi diceret, frustra invocas no-
men meum, frustra per nomen meum tibi o-
pem conciliastis quid à me speres, quam diu
vel unus erit inter tot millia, qui vel iniquita-
tem admisserit, vel non dimiserit. Stupendum
certè exemplum, & diuinus expendendum.*

Jo. 7.

Ter-